

Soru-Cevap

Soru:

Menhac kitabının 53. sayfasında şöyle geçmektedir: “Şüphesiz İslam’a dönük bir kamuoyunun oluşması, İslam’ın ümmetin kurtuluş ümidi haline gelmesi, Hilafet konuşulmazken herkes tarafından konuşulmaya başlaması, Hilafet’in ikamesi ve Allah’ın inzal ettikleriyle yönetimin geri gelmesinin tüm Müslümanların umudu haline gelmesi Allah’ın bizlere ve insanlara bir fazlıdır.”

Burada kamuoyundan bahsedilmiş ama genel uyanıklıktan bahsedilmemiştir. Bunun bir nedeni var mıdır? Yine metodun ikinci merhalesi tartışılırken kitabın 45. sayfasında şöyle geçmektedir: “Ümmet nezdinde genel bir uyanıklık oluşturmak ve onunla kaynaşmak için... ümmetin genelini, hizbin benimsediği İslam fikirleri ve hükümleriyle toplu olarak kültürlendirmek...” Yani genel bir uyanıklığı şart koşarken kamuoyundan bahsetmemektedir...?! Neden böyle bir farklılık vardır?

Sonra, “genel uyanıklığın” manası nedir? Mesela Hilafet’e dönük genel bir uyanıklık nasıl olacak?

Cevap:

Birçok yerde “kamuoyunun, genel uyaklıktan kaynaklandığından” bahsetmişizdir... Bazı zaman sadece “kamuoyu” yada sadece “genel uyanıklık” şeklinde söylediğimizde buda doğrudur. Çünkü talep edilen kamuoyu olup bu, genel uyanıklıktan kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla ikisi de bir silsilenin içindedir. Dolayısıyla silsilenin bir parçasını zikredip diğer bir parçasını zikretmemek doğrudur.

“Sizi topraktan yaratması O’nun ayetlerindendir. Sonra siz, [her tarafa] yayılan bir beşer oldunuz.” [Rum 20]

Ve Subhânehu şöyle buyurmuştur:

“Yarattığı her şeyi güzel yapan ve insanı bir çamurdan yaratmaya başlayan O’dur.” [Secde 7]

Ve Subhânehu şöyle buyurmuştur:

“Andolsun biz insanı, [pişmiş] kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattık.” [Hicr 26]

Ve Subhânehu şöyle buyurmuştur:

“Allah insanı, pişmiş çamura benzeyen bir balçıktan yarattı.” [Rahman 14]

Âyet-i Kerime’lerin, bazen toprağı bazen çamuru bazen kuru bir çamuru bazen de çamura benzeyen bir balçığı zikrettiği görülmektedir. “Salsal: Pişirilmemiş ama çamurlaşmış kuru bir çamurdur. Pişirildiğinde ise Fahhar, yani pişmiş çamur olmaktadır.”

Dolayısıyla bunların hepsi, bir silsile halindedir: Toprak, sonra pişirilmemiş kuru çamur, sonra da pişirilmiş çamur gibi... Zira silsilenin herhangi bir parçasını zikretmek doğrudur.

Hakeza “kamuoyu, genel uyanıklıktan kaynaklanmaktadır” sözü de bir silsiledir. Dolayısıyla “kamuoyu, genel uyanıklıktan kaynaklanmaktadır” şeklinde birlikte söylenmesi de doğru olur veya “kamuoyu” yada “genel uyanıklık” şeklinde söylenmesi de doğru olur. Zira hepsi de doğrudur ve bir ihtilafta yoktur. Özellikle siyak ta açıktır.

Genel uyanıklığın manasına gelince:

[الوعي] “el-Vai” uyanıklık, [وعي] “vaâ” dan, yani anlamaktan gelmektedir. Sözlükte geçtiği üzere lügatte şöyledir: [وعي] “vaâ”: [الوعي] “el-Va’yu”: Kalbin bir şeyi hıfzetmesi demektir. Bir şeyi anladı ve konuşmayı güzel bir şekilde anladı demektir. [أوعاه] “evâhu”: onu hıfzetti, anladı ve kabul etti demektir. Zira o, [واع] “vâin”, yani uyanık birisidir. Filan kişi filan kişiden daha anlayışlıdır. Yani hıfzette ve anlamaktadır. Zira hadiste şöyle geçmektedir:

“Benim sözümü dinleyip onu [başkalarına] anlatan kişinin Allah yüzünü nurlandırır. [Bir söz] kendisine iletilen nice kimse vardır ki [onu ilk] duyardan daha iyi anlar.”)

[العام] “genel”: Bu idrakin kapsamlı olmasıdır. Meselede vurgulanan da budur.

Hilafet’e dönük genel bir uyanıklığın nasıl olacağına gelince; bu, Hilafet lafzının bir parçasıyla bilinmez. Bilakis aynı şekilde onda, bazı açık hükümler vardır ki bunlar farzdır. Mesela Halife’nin tek olması ve biatın rıza ve seçimle olması gibi... Ayrıca Halife’nin, iç ve dış işlerinin gözetilmesi gibi bazı bariz yetkileri

bilindiğinde.. buna, “bazısı” deriz. **Çünkü genel uyanıklık, tüm detayların bilinmesi anlamına gelmez bilakis genel olması yeterlidir ki;** böylece insan, Hilafet’e dair genel bir uyanıklığa sahip olmuş olsun... Dolayısıyla diğer hususlar da böyledir.

H. 22. Şevval 1432
M. 20.09.2011